

nævnt Frederiksberg Kommunalbestyrelse; jeg har sagt i Kommunen.

S. Pedersen: Det Spørgsmaal, her foreligger under § 6, har med god Grund vaart Op-sigt og fremkaldt Diskussion. Da den ærede Ordfører for Udvalgets flertal imidlertid ikke har følt sig kaldet til at være en særlig varm Anbefaler af dette Forslag, har jeg ønsket at supplere hans Bemærkninger, da det er et Forslag, i hvis Tilblivelse jeg tror i sin Tid at have haft en vis Andel, og som jeg vedblivende maa fastholde som et Forslag, der har en meget stor Betydning for Skolevæsenets hele gode Virksomhed. Jeg vil da tillade mig nogle Bemærkninger navnlig overfor, hvad der blev udtalt af det ærede 1ste Medlem for 1ste Kredts (Krieger). Han har for det Første opstillet en Parallel mellem Skolelærerne og Embedsmændene i Almindelighed og villet stille dem jevnside, og ud fra denne Sammenligning har han saa naturligvis gjort sine Slutninger. Han har da vist hen til, hvilke Bestemmelser der gjælder for Embedsmænd af en ganske anden Art under lignende Forhold. Jeg tror nu ikke, at denne Sammenligning vil holde Stik, og det af forskellige Grunde, dels fordi Skolelærerne ikke kaldes og ansættes paa samme Maade som Embedsmændene, og dels fordi deres Virksomhed er af den Natur, at her er et ganske særegent umiddelbart Forhold mellem Virksomheden og den lokale Kreds, hvor de ere satte til at virke. Dette i Forening med saavel deres Ansættelsesmaade som deres Lønningforhold turde gjøre, at man ikke ganske berettiget kan drage en Parallel mellem Embedsmændene og Skolelærerne. Det har bestyrket min Opfattelse, og jeg glædede mig ved at høre Udtalelser af den ærede Kultusminister, som godtgjøre, at jeg ikke har set aldeles feil paa dette Forhold. Jeg er fuldt overbevist om, at, hvilke Foranstaltninger man træffer med Hensyn til Skolernes Fremgang i Udvilling og med Hensyn til Lærernes økonomiske Stilling, vil der, hvis man ikke ved Siden deraf træffer en Bestemmelse — jeg fastholder naturligvis ikke i og for sig den, som her foreligger — i den Retning, saa at man faar et Middel til at blive af med en Skolelærer, som ikke fyldestgjør Minimum af de Fordringer, der berettiget kunne stilles af Befolkningen, virkelig mangle et væsentligt Supplement, som kan paamine Skolelæreren om den Stilling, han indtager, og om Varetagelsen af de Pligter, han er kaldet til at varetage og lønnes for, paa en forsvaerlig Maade. Derfor vil jeg meget indstændig holde paa, at man ikke opgiver Tanken, men at man faar en Bestemmelse i den her antydede Retning. Under hvilken Form det kan ske med behørig betryggende Garanti, er et andet Spørgsmaal. Jeg vil gaa med til enhver Sikkring mod Vilkårlighed, der i saa Henseende maatte blive foreslaaet, naar det ibrigt er prak-

tisk udførligt og kan faae praktisk Betydning, men jeg tror, at det ligger i Sagens Natur, at, naar de herhen hørende Forhold skulde behandles og afgjøres efter juridiske Regler, vil det være ensbetydende med Nul. Der vil kun forekomme ganske enkelte Tilfælde, i hvilke en Lærer kan blive dømt fra Embedet, naar der ikke ligefrem er noget kriminellet i Sagen. Jeg tror, at det er et Forhold, som Befolkningen med god Grund ser med Misnøje og Sorg paa, og hvis her — Intet er jo fuldkomment paa Jorden — skulde kunne tænkes Forurettelse mod en enkelt Lærer — Muligheden deraf er jo ikke udelukket, ikke en Gang ved Domstolenes Rensdølser — vil jeg bede ikke paa den anden Side at glemme de Hundreder af Forældre og Børn, der leve under de Forsømmelser og Ulykker, som en saadan Lærer kan foranledige. Naar vi veie disse to Betragtninger overfor hinanden, er der for mit Vedkommende ikke mindste Tvivl om, til hvilken Side Vægtfaalen tynger. Den ærede 1ste Landssthingsmand for 1ste Kredts (Krieger) har hentydet til et tidligere Forslag om Etablering af administrative Netter. Jeg har selv i sin Tid med megen Interesse fulgt disse Forhandlinger, men jeg tror, at skjøndt de Former, der skulde bruges, kunne være noget forskellige, have Skoledirektionerne en Karakter, som synes at indeholde en Garanti imod, at nogle misforstående Beboere eller forbigaaende Stemninger kunne bevirke, at en Skolelærer bliver indstillet til Afsted uden Pension. Jeg vil i alt Fald ikke tro paa Muligheden af, at Skoledirektionen i den Sammensætning, som er foreslaaet, kunde komme til letfindig at gjøre en saadan Indstilling, naar den ikke var begrundet i Forholdets egen Natur. Jeg skal naturligvis med største Beredvillighed gaa med til Under-søgelse og Overveielse af Forslaget mellem 2den og 3die Behandling og bidrage mit til at give det en saa brugelig Sikkelse som muligt, men jeg kan ikke opgive Tanken om, at man maa komme til at faae en Bestemmelse, der gaar i den her paapegede Retning, om end under andre Former.

Ogenbøll: Det er ikke for at komme nærmere ind paa det store og ganske vist tvivlsomme Spørgsmaal, som indeholdes i § 6, at jeg beder om Ordet, men det gaar maaske flere af de ærede Medlemmer af Thinget ligesom mig, at de ville være noget i Tvivl om, hvorvidt de kunne stemme for denne § 6, navnlig i dens nuværende Form, eller ikke; thi selv om man ikke nævner alle de Betæneligheder, som den ærede første Landssthingsmand, saa kan jeg i det Mindste for mit Vedkommende nok ønske Paragrafen affattet i en anden Form; men jeg vil blot gjøre den Bemærkning, at jeg ser ikke rettere end, at vi ere nødsagede til Allesammen at stemme for Paragrafen, naar man ikke vil stemme mod alt det Dvrigt,